

Arrest

nr. 49 732 van 19 oktober 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 23 juni 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 mei 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 26 augustus 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 oktober 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. NEERINCKX, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. BETTENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1.1. X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 4 februari 2010 en heeft zich dezelfde dag vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 4 maart 2010 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgedragen aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 19 april 2010.

1.3. Op 20 mei 2010 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 21 mei 2010 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Syrische nationaliteit te bezitten en een Koerd te zijn afkomstig van het dorp Degurka (Tellane in het Arabisch), provincie Hassake. U zou sinds 2007 in Gerkhekhale (niet ver van Degurka) gerant geweest zijn in de voedingswinkel van uw vader. Op 13 maart 2004 zou u aangehouden zijn omwille van uw deelname aan een optocht naar aanleiding van de rellen in Kamihsli, maar na ongeveer één week detentie in de sectie van de 'Amn Siyasi' (Politieke Veiligheidsdienst) werd u vrijgelaten. U zou sinds twee jaar sympathisant zijn van de PYD (Partiya Yekitiya Demograti) en dit via uw vriend Agid die u na uw legerdienst (afgerond in 2007) had leren kennen. U zou maandelijks 2.000 à 3.000 Syrische lires aan de partij gedoneerd hebben. Sinds twee jaar zou u op vraag van A. (...) de partijkrant 'al Ittihaad ad Dimograti' in uw winkel bewaard hebben. Een zekere W. (...) zou deze dan zijn komen ophalen. Deze verdeling zou één keer per maand, soms één keer om de twee maanden plaatsgevonden hebben. Op 4 januari 2010 zou u in uw winkel door A. (...) opgebeld zijn. Hij zou u meegedeeld hebben dat W. (...) was aangehouden en u diende onder te duiken. U zou naar uw oom in Romellan zijn gegaan en de sleutels van de winkel aan uw tante hebben overhandigd. Vervolgens zou u naar het dorp Gére zijn gevlucht en daar ongeveer 20 dagen bij een vriend hebben verbleven. Tijdens uw verblijf aldaar zou u via de vader van uw vriend vernomen hebben dat de 'Amn Siyasi' langs was gekomen op zoek naar u. Uw vader zelf zou één dag aangehouden en ondervraagd zijn omdat de autoriteiten de partijkrant in de winkel gevonden hadden. Uw vader zou echter nergens van op de hoogte zijn geweest waarna hij werd vrijgelaten. Op 25 januari 2010 zou u Gére verlaten hebben en via Aleppo op illegale wijze naar Turkije zijn doorgereisd. In Turkije zelf zou u met een vals Palestijns document van Antakya naar Istanbul zijn gereisd. Op 27 januari 2010 zou u zijn aangekomen in Istanbul waar u ongeveer één maand verbleef. Vervolgens zou u per vrachtwagen zijn verder gereisd en op 4 maart 2010 in België zijn aangekomen. Dezelfde dag heeft u hier asiel aangevraagd. U zou via een Koerd in het opvangcentrum in Sint-Niklaas geïnformeerd zijn over de herdenkingsbetoging op 12 maart 2010 voor de Syrische ambassade in België. U zou aan deze betoging, net als aan de betoging dd. 26 maart 2010, deel hebben genomen. U zou aan de afdeling van de PYD een attest gevraagd hebben, hetgeen u één maand later zou hebben ontvangen. Tien dagen vóór het interview op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, dus op 9 april 2010, zou u via uw vader vernomen hebben dat de Syrische autoriteiten op de hoogte zijn van uw aanwezigheid in België.

B. Motivering

Er dient na het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt uw land van herkomst te hebben verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals begrepen onder de Conventie van Genève, noch aannemelijk hebt gemaakt een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals begrepen onder de definitie van subsidiaire bescherming en wel om volgende redenen.

Vooreerst is het niet aannemelijk dat u als louter sympathisant van de PYD sinds twee jaar het risico zou genomen hebben om quasi maandelijks de partijkrant in de winkel van uw vader te verdelen en dit zonder diens medeweten (gehoorverslag CGVS, pp. 7-9). Gewezen op het risico van een dergelijk activisme vergoelijkt u dit door te stellen dat elke transactie van kranten, zij het in de winkel zij het thuis, een risico inhoudt, maar dat u niettemin met het voorstel van A.(...) akkoord ging om dit risico te nemen en de partijkranten in de winkel van uw vader aan W.(...) te overhandigen (gehoorverslag CGVS, p. 8). Gevraagd naar waarom u hierin toestemde, stelt u dat u via A.(...) overtuigd was geraakt van de ideeën van de PYD en u daarom hiermee instemde (gehoorverslag CGVS, p. 8). Toen u echter geconfronteerd werd met het feit dat uw eigen vader, een oudere man, hierdoor problemen kon krijgen aangezien u de kranten in zijn winkel bewaarde en deze winkel op zijn naam stond waardoor dus hij in eerste instantie beticht zou worden van het verdelen van deze kranten en betrokkenheid bij de PYD, beweert u plots dat u er nooit bij stil zou hebben gestaan dat de kranten effectief gevonden zouden worden en uw vader daarom zou worden meegenomen (gehoorverslag CGVS, p. 9). Dit argument is echter niet afdoende daar u als sympathisant van een verboden partij zich maar al te zeer bewust moet zijn geweest van de risico's die aan een dergelijke handelswijze verbonden zijn en temeer u eerder uitdrukkelijk had verklaard dat u wel degelijk op de hoogte was van de risico's die aan het verdelen van de krant verbonden waren maar dat 'u dit erbij nam' (gehoorverslag CGVS, p. 8).

Daarnaast is het weinig geloofwaardig dat u niet weet of uw vriend Agid sympathisant dan wel lid is van de partij (gehoorverslag CGVS, pp. 8 en 9), dit terwijl u net op zijn vraag erin hebt toegestemd deze krant te verdelen (gehoorverslag CGVS, pp. 8 en 9). Dit is des te meer merkwaardig gezien u, alvorens akkoord te gaan om de kranten bij u in de winkel te laten liggen, eerst informatie wilde hebben over de partijideologie en de partijverantwoordelijke van Deriekh, Mr D.(...), waardoor het, en zoals reeds werd opgemerkt, de nodige verbazing wekt dat u niet bij machte blijkt te zijn de exacte band tussen uw vriend en de partij aan te geven (gehoorverslag CGVS, p. 9). Het is verder ook merkwaardig dat u de exacte band tussen A.(...) en W.(...) niet kende (gehoorverslag CGVS, p. 7), noch wat de

functie van W.(...) was terwijl hij toch gedurende twee jaar ongeveer elke maand bij u langs zou zijn gekomen om de kranten op te halen (gehoorverslag CGVS, p. 11).

Verder kan het niet overtuigen dat u na het telefoontje van A.(...) op 4 januari 2010 de partijkrant die u in de winkel bewaarde niet vernietigd hebt, u zou hier niet aan gedacht hebben (gehoorverslag CGVS, p. 12). Toen u erop gewezen werd dat de autoriteiten hierdoor een bewijs tegen u in handen kregen, vergoelijkt u deze laconieke houding door te stellen dat W.(...) sowieso uw naam verklikt zou hebben (gehoorverslag CGVS, p. 12). Dit is echter geen afdoende verklaring om zo nonchalant met een dergelijk document om te gaan temeer de inbeslagname van de krant in de winkel van uw vader in eerste instantie repercussies voor hem zou inhouden. Gezien u zich maar al te zeer bewust moet zijn geweest van de risico's die hieraan verbonden waren en gezien u zelf verklaarde de consequenties te kennen aangezien u eerder in 2004 al eens zou zijn aangehouden omwille van de Koerdische rellen op 12 maart 2004 (gehoorverslag CGVS, pp. 11 en 12) is deze manier van handelen weinig geloofwaardig. Tot slot is het heel merkwaardig dat u, als zijnde een sympathisant van de partij, zich niet meer herinnert wanneer in 2008 u deel hebt genomen aan een optocht van uw partij (gehoorverslag CGVS, p. 10). Verder hebt u in kader van het gehoor door de Dienst Vreemdelingenzaken ter voorbereiding van uw gehoor door het CGVS met geen woord gerept over het feit dat u sympathisant zou zijn van de PYD (zie Vragenlijst dd. 04/03/2010, punt 3 p. 2). Hiermee geconfronteerd beweert u dit wel degelijk gemeld te hebben (gehoorverslag CGVS, p. 10). Deze uitleg biedt geen afdoende verschooning daar u deze verklaringen, nadat ze u in het Kurmanji waren voorgelezen, voor akkoord hebt ondertekend (zie Vragenlijst dd. 04/03/2010, p. 3). Daarenboven hebt u in het begin van het gehoor op het CGVS aangekaart dat er een fout in de Vragenlijst stond en u verwees hierbij naar een plaatsnaam die verkeerd zou zijn geciteerd. Gevraagd of u nog andere opmerkingen had aangaande het gehoor door de Dienst Vreemdelingenzaken, antwoordde u uitdrukkelijk 'neen' (gehoorverslag CGVS, p. 2). De toevoeging van dit cruciale element binnen uw asielrelaas ondermijnt nogmaals de geloofwaardigheid van uw politiek activisme in Syrië.

Wat betreft uw 'réfugié sur place' activiteiten, namelijk uw deelname aan twee betogingen (dd. 12 maart 2010 en 26 maart 2010) van de PYD vóór de Syrische ambassade (gehoorverslag CGVS, p. 13) en één in Brussel (gehoorverslag CGVS, p. 5), dient er te worden opgemerkt dat u bij deze actie geen prominente, laat staan leidinggevende rol, op u hebt genomen. Na de CD-rom die u voorlegt te hebben bekeken, kan er door het CGVS geconstateerd worden dat uw rol in de demonstratie van 26 maart 2010 zeker niet prominent was (gehoorverslag CGVS, p. 13). U was enkel aanwezig in de hoedanigheid van een gewone deelnemer. De drie foto's van uzelf met A. (...) M. (...), N. (...) Z.(...) en Mr. D.(...) tonen enkel aan dat u tijdens de manifestatie van 12 maart 2010 aanwezig was, niets meer niets minder (gehoorverslag CGVS, p. 13). Ook het feit dat u tot op heden via de partij niet getracht hebt om informatie te verzamelen over W.(...) en A.(...) kan niet overtuigen. U stelt niet meer in hun situatie geïnteresseerd te zijn sinds u vernam dat de mukhabarat op de hoogte is van uw aanwezigheid hier en het geen nut heeft om te weten wat er met hen gebeurd is aangezien er zoveel mensen in de gevangenis zitten (gehoorverslag CGVS, p. 14). Toen u erop gewezen werd dat accurate informatie omtrent hun situatie wel degelijk belangrijk is, antwoordt u dat het u zou interesseren indien u daar nog was maar u, nu hier bent, met deze info toch niets kan doen (gehoorverslag CGVS, p. 14). Deze laconieke houding van uwentwege onderstreept andermaal het ongeloofwaardige karakter van uw asielrelaas aangezien informatie met betrekking tot hun situatie ook van belang is om uw eigen risico te kunnen inschatten. In dezer dient aangestipt dat het CGVS wat betreft de door u beweerde activiteiten in Syrië tot de conclusie is gekomen dat uw verklaringen terzake bedrieglijk zijn. Gezien de afwezigheid van vervolging tegen uw persoon in uw land van herkomst en gezien het feit dat u binnen de Syrisch-Koerdische gemeenschap in België geen prominente rol speelt, is het niet aannemelijk dat de Syrische autoriteiten in staat zouden zijn u te identificeren als een opposant van het regime. In het licht van bovenstaande vaststellingen kan uw verklaring dat uw vader u recent meegedeeld zou hebben dat de Syrische autoriteiten op de hoogte zijn van uw aanwezigheid in België en er u de boodschap werd meegegeven zich kalm te houden (gehoorverslag CGVS, pp. 5 en 6), niet overtuigen. Het door u neergelegde attest van de PYD (dd. 18/04/2010) heeft gezien bovenstaande observaties slechts een zeer relatieve waarde. Het vormt ook geen bewijs van de door u beweerde problemen in Syrië. Dit document werd enkel ter uwen behoeve opgesteld (gehoorverslag CGVS, p. 14) en nergens wordt melding gemaakt van uw beweerde problemen in Syrië.

Het door u neergelegde document, namelijk uw Syrische identiteitskaart, heeft enkel betrekking op uw identiteit en nationaliteit, gegevens die hier niet ter discussie staan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste onderdeel van het verzoekschrift, nopens de nietigverklaring, stelt verzoeker dat de bestreden beslissing foutief tot stand gekomen is, met name door de miskenning van de artikelen 7 en 19 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoeker voert aan dat zijn raadsman nooit enige oproeping ontvangen heeft voor het interview van 19 april 2010 vanwege het Commissariaat-generaal waardoor hem het recht op bijstand van een advocaat tijdens het gehoor miskend is.

2.2. In een tweede onderdeel van het verzoekschrift, nopens de hervorming, onderneemt verzoeker een poging om de verschillende motieven van de bestreden beslissing te weerleggen, met name wat betreft het risico verbonden aan verzoekers activiteiten, het engagement van A. en W., de partijkrant in de winkel, de optocht in 2008, de activiteiten van verzoeker in Syrië, zijn activiteiten in België en de informatie omtrent A. en W.. Derhalve blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de schending van de materiële motiveringsplicht inroept.

Er worden geen bijkomende/nieuwe stukken toegevoegd aan het verzoekschrift.

2.3. Waar verzoeker, onder verwijzing naar de artikelen 7 en 19 van het K.B. van 11 juli 2003, om de vernietiging van de bestreden beslissing verzoekt omdat de raadsman geen kopie van de oproeping voor het interview werd gezonden waardoor verzoeker het recht op bijstand van een advocaat werd miskend, wijst de Raad op hetgeen met reden in de verweernota van de commissaris-generaal wordt gesteld:

"Verweerder merkt vooreerst op geenszins in te zien hoe in de bestreden beslissing artikels 7 en 19 van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 kan zijn geschonden, aangezien dit niet meer van toepassing is. Immers, artikel 5 van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen preciseert dat de bepalingen van afdeling 1, waaronder artikels 7 en 19 ressorteren, slechts van toepassing zijn in het kader van de behandeling van dringende beroepen op grond van artikel 63/2 van de Vreemdelingenwet en van verdere onderzoeken op grond van artikel 63/3 van deze wet. Overeenkomstig artikel 69 van de Wet van 15 september 2006 tot wijziging van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (inwerkingtreding 1 juni 2007), zijn artikel 63/2 en 63/3 van laatstgenoemde wet echter opgeheven. Verzoeker kan zich dus niet meer beroepen op een schending van artikels 7 en 19 (RvV, nr. 7545 van 21 februari 2008)."

Er bestaat vooralsnog geen enkele wettelijke bepaling die de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verplicht om de raadsman van een asielzoeker op de hoogte te houden van een interview, en bovendien is de asielzoeker vrij om te beslissen of hij al dan niet wil worden bijgestaan door een raadsman tijdens zijn interview zodat kan verwacht worden dat de asielzoeker zijn raadsman op de hoogte brengt van het interview indien hij bijstand wenst. De vaststelling dat hij dit blijkbaar nagelaten heeft te doen, is volledig aan verzoeker zelf toe te schrijven.

De Raad wijst erop dat de bestreden beslissing slechts kan vernietigd worden om specifieke redenen voorzien in artikel 39/2 §1, 2° van de vreemdelingenwet, en verzoeker toont in casu niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing kleeft.

2.4. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag verworpen omdat (i) het niet aannemelijk is dat hij als louter sympathisant van de PYD sinds twee jaar het risico zou genomen hebben om quasi maandelijks de partijkrant in de winkel van zijn vader te verdelen, zonder zijn medeweten, aangezien hij als sympathisant van een verboden partij zich maar al te zeer bewust moet zijn geweest van de risico's die aan dergelijke handelwijze zijn verbonden, (ii) het weinig geloofwaardig is dat verzoeker niet weet of zijn vriend A. sympathisant, dan wel lid is van de partij, hij evenmin de exacte band tussen A. en W. kent, noch wat de functie van W. was die nochtans twee jaar lang elke maand partijkranten kwam ophalen, (iii) het niet kan overtuigen dat hij na het telefoontje van A. de partijkrant die hij in zijn winkel bewaarde niet vernietigde of er zelfs niet aan dacht om dat te doen, (iv) het heel merkwaardig is dat hij, als zijnde een sympathisant van de partij, zich niet meer herinnert over zijn deelname aan een optocht van zijn partij in 2008, (v) hij op de Dienst Vreemdelingenzaken onvermeld liet dat hij sympathisant zou zijn van de PYD, (vi) het niet kan overtuigen dat hij op heden via

de partij geen informatie heeft trachten te verzamelen over W. en A., (vii) het, gezien de afwezigheid van vervolging tegen zijn persoon in Syrië en het feit dat hij binnen de Syrisch Koerdische gemeenschap in België geen prominente rol speelt, niet aannemelijk is dat de Syrische autoriteiten op de hoogte zijn van zijn aanwezigheid in België en hem de boodschap gaven zich kalm te houden, en (viii) het attest van de PYD een relatieve waarde heeft gelet op bovenstaande vaststellingen, ter zijner behoefte werd opgesteld, en geen bewijs van de door hem beweerde problemen vormt, en zijn Syrische identiteitskaart enkel betrekking heeft op zijn identiteit en nationaliteit, gegevens die hier niet ter discussie staan.

2.5. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het is vervolgens de taak van de persoon die de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling moet onderzoeken om de waarde van de bewijselementen en de geloofwaardigheid van de verklaringen van verzoeker te beoordelen. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten. De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 54).

2.6. De Raad stelt vast dat verzoeker blijkens zijn verklaringen zijn land van herkomst zou verlaten hebben omwille van zijn politieke activiteiten voor de 'Partiya Yekitiya Demoqrati' (PYD), doch dat hij er, gelet op zijn ongeloofwaardige verklaringen, niet in geslaagd is zijn politiek profiel aannemelijk te maken. Deze appreciatie wordt nog ondersteund door verzoekers argument in het verzoekschrift dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verkeerde inschatting zou gemaakt hebben van het risico verbonden aan verzoekers activiteiten. Verzoeker voert aan dat de risico's, verbonden aan het verbergen en verdelen van kranten, dienen gerelativeerd te worden en dat zijn taak bezwaarlijk als niet aannemelijk kan worden beschouwd aangezien zijn taak weinig belastend en al bij al een weinig risicovolle activiteit is die niet ongebruikelijk is voor een sympathisant.

De Raad is van oordeel dat dergelijke nonchalante houding niet in overeenstemming is met deze van een Koerdische sympathisant van een "verboden" Koerdische politieke partij aangezien deze zich binnen de Syrische context terdege bewust zou zijn van het gevaar dat gepaard gaat met het verbergen en het helpen verdelen van verboden publicaties. Dat verzoeker derhalve zo lichtzinnig omgaat met het risico verbonden aan zijn beweerde activiteiten, is niet ernstig en is derhalve ook in tegenstrijd met zijn verzoek om internationale bescherming aangezien het ontdekken van deze "weinig belastende en al bij al weinig risico-volle activiteit" net de aanleiding van zijn vlucht uit zijn land van herkomst vormt. Verzoekers betoog getuigt van weinig affiniteit met de Koerdische problematiek in Syrië vermits het algemeen geweten is dat de Syrische autoriteiten strikt de verspreiding van informatie controleren en streng optreden tegen mogelijke politieke opposanten. Deze houding ondermijnt in ernstige mate de geloofwaardigheid van verzoekers relaas. Om dezelfde reden is het niet aannemelijk dat een Koerd, sympathisant van de PYD, uit vriendschappelijkheid met A. de "taak van de kranten" op zich zal nemen en zich niet zou vergewissen van de juiste positie van A. en W. binnen de PYD.

2.7. Verder beperkt verzoeker zich in zijn verzoekschrift tot een herhaling van zowel zijn asielerklaringen als zijn argumenten die hij tijdens het gehoor aanvoerde als verweer tegen de door de commissaris-generaal opgeworpen ongeloofwaardigheden, wat onvoldoende is om zijn verklaringen alsnog aannemelijk en geloofwaardig te maken. Dat hij 100 % eerlijk is geweest in zijn antwoorden dat hij niet op de hoogte was van de juiste engagementen van A. en W. en hun onderlinge relatie, en dat hij voornamelijk uit vriendschappelijkheid met A. de taak van de kranten op zich heeft genomen, is immers niet geloofwaardig. De Raad herhaalt dat de Syrische autoriteiten veelvuldig gebruik maken van verklikkers en informanten waardoor van een Koerd met een politiek profiel redelijkerwijs verwacht wordt dat hij meer voorzichtigheid aan de dag legt wanneer hij pamfletten verstoort en helpt verdelen. Het is dan ook niet aannemelijk dat verzoeker, nadat hij telefonisch op de hoogte werd gebracht door A. dat W. was gearresteerd, de partijkrant die hij nog in de winkel bewaarde, niet vernietigde. Dat verzoeker in volle paniek was, ervan uitging dat de krant toch niet zou gevonden worden en W. hoe dan ook tot bekentenissen zou overgaan, is gezien de context opnieuw niet ernstig omdat het exemplaar van de partijkrant nu net het bewijs zou zijn van zijn politieke activiteiten waardoor hij of zijn vader ernstig in de problemen zouden kunnen komen. Vermits uit de verklaringen van verzoeker blijkt dat hij nog in de

winkel aanwezig was toen hij werd opgebeld door A. met het nieuws over W., had verzoeker derhalve nog de gelegenheid om de partijpublicatie te doen verdwijnen.

2.8. Voorts bevestigt verzoeker dat hij niet meer weet wanneer hij deelnam aan een manifestatie in 2008, en, in tegenstelling tot wat hij beweert, waren zijn verklaringen over deze optocht geenszins precies en gedetailleerd doch vaag en tegenstrijdig: *"Ik nam deel aan een optocht die in 2008 was, ik herinner me maand en dag niet meer, het was getiteld 'Het is genoeg' het was in Kamishli en er vielen toen twee doden, in de wijk Halaliyeh (...) Het was een vredevolle optocht, ik denk dat het was georganiseerd naar aanleiding van Turkse invasie in Irak dat de partij het had georganiseerd."* (eigen onderlijning) (CGVS, p. 10). Gelet op het feit dat verzoeker slechts aan één manifestatie van de partij deelnam, kan van verzoeker verwacht worden dat hij hier een preciezere omschrijving van kan geven.

2.9. Wat de activiteiten van verzoeker in Syrië betreffen stelt de Raad vast na lezing van het administratief dossier, inzonderheid de verklaringen van verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken, stuk 8, p. 2, nrs. 3 en 5 samen gelezen, dat verzoeker verklaart niet actief te zijn voor een organisatie of een vereniging maar wel uiteenzet dat hij betrokken was bij het verdelen van brochures voor de PYD samen met A. en W.. Echter uit de voorafgaande vaststellingen blijkt dat aan verzoekers relaas met betrekking tot het verspreiden van brochures/partijkranten voor de PYD geen enkel geloof kan worden gehecht en hij derhalve niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij omwille van activiteiten voor de PYD door de Syrische veiligheidsdiensten wordt geviséerd of vervolgd, hetgeen niet uitsluit dat hij louter sympathisant is. Volledigheidswijze wijst de Raad erop dat verzoeker geen enkel begin van bewijs indient dat hij in Syrië omwille van politieke activiteiten voor de PYD wordt gezocht en vervolgd.

2.10. Met betrekking tot verzoekers politieke activiteiten in België, met name zijn deelname aan de herdenkingsbetoging op 12 maart 2010 voor de Syrische ambassade in België en de betoging van 26 maart 2010 in Brussel, merkt de Raad op dat verzoeker met zijn bewering dat hij concreet was nopens zijn activiteiten, hij de reden van iedere optocht kon meedelen en dat hij de namen van de personen op de foto's juist kon zeggen, zonder enige aarzeling ter zake, geen afbreuk doet aan de pertinente vaststelling in de bestreden beslissing dat hij bij deze acties geen prominente, laat staan leidinggevende rol op zich heeft genomen. De Raad is dan ook van oordeel, alle elementen samengenomen, met name dat verzoeker geen vrees voor vervolging aannemelijk heeft gemaakt als reden voor zijn vertrek uit Syrië, hij weliswaar deelneemt aan collectieve activiteiten van de PYD doch op geen enkel ogenblik gewag heeft gemaakt van het feit dat hij een prominente openbare rol zou hebben gespeeld bij deze activiteiten, dat verzoeker geen vrees voor vervolging omwille van zijn activiteiten in België heeft aangetoond.

2.11. Waar verzoeker poneert dat de bewijswaarde van het attest niet zomaar kan terzijde geschoven worden om reden dat het ten behoeve van verzoeker zou zijn opgesteld en het door de PYD uitgereikte attest van aard is het asielrelaas van verzoeker te ondersteunen wijst de Raad erop dat dit attest enkel bevestigt dat verzoeker sympathisant is, niets meer en niets minder. Derhalve kan dit ten behoeve van verzoeker opgesteld attest geen bewijs zijn van de door hem voorgehouden vluchtmotieven en vervolgingsfeiten.

2.12. De nalatige houding van verzoeker om meer informatie te bekomen omtrent de situatie van A. en W., wijst ten slotte op een gebrek aan interesse van zijnentwege, hetgeen verder afbreuk doet aan de ernst van zijn voorgehouden vrees voor vervolging en de geloofwaardigheid van zijn relaas verder ondermijnt. Verzoeker herhaalt dat hij in zijn huidige situatie niets kan betekenen voor A. of W., houding die reeds in de bestreden beslissing terecht als laconiek en ongeloofwaardig werd bestempeld aangezien informatie met betrekking tot hun situatie ook van belang is voor de beoordeling van verzoekers persoonlijk risico op vervolging.

2.13. Gelet op bovenstaande vaststellingen, maakt verzoeker zijn vrees voor vervolging vanwege de Syrische autoriteiten niet aannemelijk. Hij komt derhalve niet in aanmerking voor de vluchtelingenstatus.

2.14. De Raad stelt vast dat verzoeker om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus verzoekt, maar niet concreet uitwerkt waarom hij hiervoor in aanmerking zou komen. Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker brengt geen elementen aan waarom hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Voor zover hij zich zou beroepen op de elementen die aan de grondslag liggen van zijn asielrelaas, merkt de Raad op dat, gelet op het voorgaande, kan worden besloten tot de ongeloofwaardigheid van dit feitenrelaas. Bijgevolg kan verzoeker zich niet baseren op

de elementen die aan de basis van zijn relaas liggen om aannemelijk te maken dat hij in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De Raad ontwaart in het administratief dossier geen andere elementen die zouden kunnen leiden tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980.

2.15. De bestreden beslissing wordt gedragen door afdoende en pertinente motieven die steun vinden in het administratief dossier. Verzoeker weerlegt de door de commissaris-generaal weerhouden motieven niet en hij voert geen concrete elementen aan die wijzen op het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch toont hij aan dat hij bij terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien oktober tweeduizend en tien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS